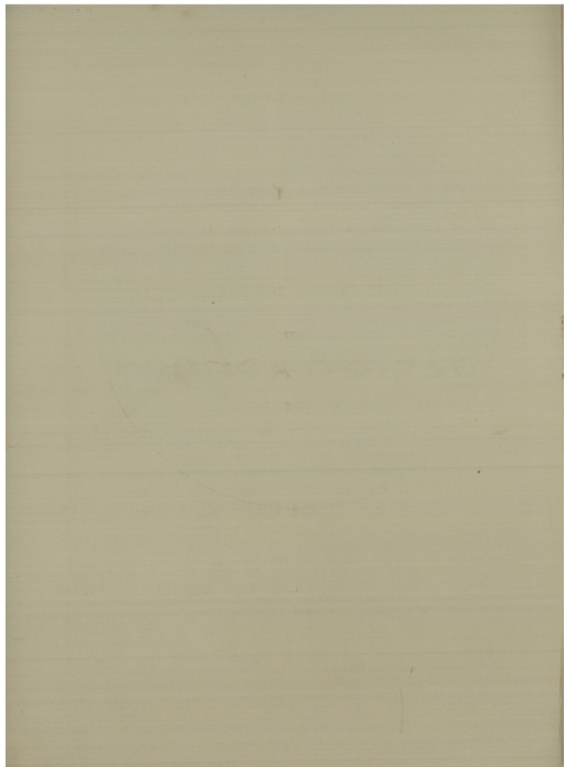

Ω Δ Ε Ι Ο Ν
Α Θ Η Ν Ω Ν

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Τρίτη, 20 Δεκεμβρίου 1922, ώρα 6 μ.μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1922—1923

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

JEAN ΒΟΥΤΝΙΚΟΦ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΗ ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

WOLDEMAR FREEMAN

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(Κλειδοκύμβαλον)

Τιμή ἀναλυτικῆ προγράμματος Δραχ. 1.50

Τύπος Π. Α. Σακελλαρίου

Ἡ Γενικὴ δοκιμὴ τὴν Κυριακὴν, 18 Δεκεμβρίου 1922 ὥραν 10 ³/₄ π. μ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. 6^η Συμφωνία P. TSCHAIKOWSKY

(Παθητική) (ἔργον 74)

I. Adagio - Allegro non troppo
Andante - Moderato mosso
Andante

II. Allegro con grazia

III. Allegro molto vivace

II. Finale

*Υπὸ τῆς Ὁρχήστρας

2. Concerto εἰς μι ἔφεσις FR. LISZT

Διὰ κλειδοκύμβαλον

*Υπὸ τοῦ κ. W. Freeman

καὶ τῆς Ὁρχήστρας

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Τὸ Ποίημα τῆς Ἐκστάσεως A. Scriabine

*Υπὸ τῆς Ὁρχήστρας (ἔργον 54)

Κλειδοκύμβαλον Συναυλίας Rönisch.

*Ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι Εὐάγ. Τσαμουρτζῆς Πειραιῶς 25α.

Ὁ κώδων ἐκ τοῦ Μηχανουργείου ὁ «Ἡφαιστος» Βασ.

Κατσούρη. Ὁδὸς Ἡφαιστού 24.

Παθητικὴ Συμφωνία. P. TCHAIKOWSKY

Ὁ P. Tchaïkowsky γεννήθη εἰς Wotkinsk τὴν 7 Μαΐου 1840 καὶ ἀπέθανεν εἰς Πετρούπολιν τὴν 6 Νοεμβρίου 1893. Μολόντι ἡ μουσικὴ του ἰδιοφυΐα ἐφάνη προῖμότητα, δὲν ἔλαβε κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν τακτικὰ μαθήματα μουσικῆς. Τὸ 1850 ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τῆς Πετροπόλεως καὶ τὸ 1859 διωρίσθη ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀπὸ τοῦ 1855 ἕως 1858 ὁ Τσαϊκόφσκη ἔλαβε μαθήματα πιάνου μὲ τὸν Rud. Kündinger, ἀλλ' οὔτε αὐτός, οὔτε ὁ Lomakine εἰς τὸν χορὸν τῆς ἐκκλησίας ὅπου ἔφαλεν, ἀνεκάλυψαν τὸ ἄλυστον του. Χάρις μόνον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ νεαροῦ ποιητοῦ Arouitchine ὁ Τσαϊκόφσκη ἀπεφάσισε νὰ ἀσπασθῆ τὸ μουσικὸν στάδιον. Ἐγκατέλειψε τὸ ἐπυργεῖον τὸ 1863 καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν τάξιν τῆς Συνθέσεως τοῦ Ὁδείου τὸ ὁποῖον μόλις εἶχεν ἰδρυθῆ ἐν Πετροπόλει.

Κατὰ τὸ 1865, περατώσας τὰς σπουδὰς του, ἤρχισε νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὴν σύνθεσιν. Τὸ πρῶτον ἔργον ὅπερ παρονοίασε δημοσίᾳ, ἦτο μία Ὁδὴ, ἀνέκδοτος, τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ἐπὶ τῶν στίχων τῆς περιφήμου «Ὁδῆς εἰς τὴν χαρὰν» τῆς ἀπαθανατισθείσης ἐπὶ τοῦ Μπετόβεν εἰς τὴν Ἐνάτην Συμφωνίαν. Ἡ Ὁδὴ αὕτη ἐξετελέσθη εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Μεγάλης Δουκίσσης Ἑλένης, τῆς εὐγενοῦς προστάτιδος τοῦ Ἀντωνίου Ρουμπιστάν καὶ τοῦ Ὁδείου Πετροπόλεως. Ἡ ἐπιτυχία ἐπῆρξε τόσοον σημαντικῆ, ὥστε ὁ Νικόλαος Ρουμπιστάν, ὅστις ἄφ'

έτερον είχεν ιδρύσει ᾽Οδείον ἐν Μόσχα, ἔκρινε καλὸν νὰ καλέσῃ τὸν Τσαϊκόφσκυ ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς τάξεως συνθέσεως τοῦ ἐκεῖ ᾽Οδείου. Ὁ νέος καλλιτέχνης ἀπεδέχθη καὶ ἐπὶ ἔνδεκα ἔτη διετήρησε τὴν θέσιν ταύτην, ἣ ὅποια δὲν τὸν ἠμπόδισε ταυτοχρόνως νὰ κάμῃ πολλὰ ταξείδια εἰς τὸ ἑξωτερικόν, ἰδίως εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν, διὰ νὰ τελειοποιηθῇ καὶ παρακολουθήσῃ τὰς προόδους τῆς εὐρωπαϊκῆς τέχνης.

Ἡ γονιμότης τοῦ Τσαϊκόφσκυ ὑπῆρξε καταπληκτικῆ. Εἰς διάστημα μὴ ὑπερβαῖον τὴν τριακοταετίαν ἔγραψεν 11 μελοδράματα, 3 μπαλέττα, 6 Συμφωνίας, 5 Σουίτας δι' ὄρχήστραν, μίαν οπεράταν δι' ὄρχήστραν ἐγγύρδων, 5 εἰσαγωγάς, πλείοτα συμφωνικά ποιήματα (Τρικυμία, Manfred, Francesca da Rimini, Roméo et Juliette, Hamlet, Τὸ ἔτος 1812), 3 κοντσέρτα διὰ πιάνο καὶ ἐν κοντσέρτο διὰ βιολίον, διάφορα ἔργα μουσικῆς δωματίου, δύο τετραφώνους λειτουργίας, 3 ἐκκλησιαστικὰς χορωφίας, ἕν μὲγα σιραιωτικὸν ἐμβατήριον, μελωδίας, τεμάχια πιάνου κ.τ.λ.

Ὁ Τσαϊκόφσκυ εἶνε πρώτης τάξεως συμφωνιστῆς, πλήρης μεγαλείου, νεύρων καὶ χρώματος· γνωρίζει νὰ χειρίζεται καὶ νὰ συνδνάξῃ τὰ στοιχεῖα τῆς ὄρχήστρας μετὰ καταπληκτικῆς ἐπιδεξιότητος. Ἀρμονιστῆς λίαν ἐξησκημένος, λεπτὸς καὶ πολλάκις ἐξεζητημένος, γνωρίζει νὰ καλύπτῃ τὰς ιδέας του μὲ ἔνδυμα πλουσιώτατον, πλουσιώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου ἐνίοτε, δίδει κατορθώει νὰ ἑξαφανίσῃ τὸ ὄφασμα ὑπὸ τὰ τρίχαπτα. Ἡ ὄρχήστρα του εἶνε πλήρης λάμπριως καὶ ποικιλίας, καὶ γνωρίζει νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἀπὸ τὸ σύνολον ἀποτελέσματα περίεργα, νέα καὶ ἀπροσδόκητα.

Ἡ 6η Συμφωνία (Παθητικῆ) τοῦ Τσαϊκόφσκυ εἶνε τὸ «Κύκνειον ᾄσμα» τοῦ συνθέτου. Εἰς τὸν δημοοργικὸν του δρόμον ὁ Τσαϊκόφσκυ ἀκολουθεῖ τὸν Μότσαρτ «τὸν Μουσικὸν του Χριστοῦ» τὸν ὁποῖον ἤρχισε ν' ἀγαπᾷ ἀπὸ ἡλικίας 6 ἐτῶν καὶ εἰς ὃν ἔμεινε πιστὸς μέχρι τέλους τοῦ βίου του. (Πρῶτον θέμα τοῦ πρώτου μέρους εἰς ὄφρος Μότσαρτ, μὲ ἰταλοφανεῖ μελωδικὴν φράσιν χρωματισμένην μὲ τὸν ἰδιότυπον χαρακτῆρα τοῦ συνθέτου.—Δεύτερον μέρος τῆς Συμφωνίας

— ἐξόφωσις τοῦ πνεύματος διὰ τῆς χαρᾶς τῆς ρωσικῆς φύσεως. —
Τρίτον μέρος — *Scherzo* — μὲ τὰς ἁρμονικὰς ἀλύτους τῆς τετάρτης
καὶ μὲ τὴν ἰδιότροπον μελωδίαν). Τέλος διὰ τοῦ τετάρτου μέρους ὁ
Τσαϊκόφσκυ προσεγγίζει τὸ ἀνεξερεύνητον καὶ ἄλντον ἐρώτημα περὶ
τοῦ πέραν κόσμου· ἢ πένθιμος σκέψις ἐξαφανίζεται διὰ τῆς συμφι-
λιώσεως πρὸς τὸν θάνατον· (ἢ τελευταία *Coda* ἔπενθυμίζει πολὺ τὸ
ἀνάλογον μέρος τῆς σκηρῆς τοῦ θανάτου τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ «Ρω-
μαίου καὶ Ἰουλιέτας» τοῦ αὐτοῦ συνθέτου).

Ἡ «Παθητικὴ Συμφωνία», τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Τσαϊκόφσκυ,
ἔχει τὸν συνήθη τύπον τῆς συμφωνίας εἰς τέσσαρα μέρη, ἀσστηρῶς
κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλ' ἠνωμένα διὰ τῆς αὐτῆς κυκλικῆς
σκέψεως καὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου τοῦ συνθέτου.

Τὰ θέματα εἶνε πολὺ ἀνεπιτυγμένα καὶ θαυμασίως ἐπεξεργασμέ-
να, ἰδίως εἰς τὸ 3^{ον} μέρος τῆς συμφωνίας (*scherzo*). Ὅσον ἀφορᾷ
τὴν ἐπόθεσιν τοῦ ἔργου, οὐδὲν συγκεκριμένον μᾶς ἀφῆκεν ὁ συνθέ-
της· εἶνε βέβαιον ἐν τούτοις ὅτι λόγῳ κατασκευῆς καὶ τύπου ἔχει
στενὴν σχέσιν μὲ τὴν 4^{ην} καὶ τὴν 5^{ην} Συμφωνίαν, τὰς ὁποίας χα-
ρακτηρίζει τὸ αὐτὸ αἶσθημα ἀπελπισίας καὶ ἀδυναμίας ἐνώπιον τῆς
σκληρᾶς καὶ ἀμειλίχτου εἰμαρμένης. Εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τῆς
Συμφωνίας (*Finale* — *Adagio lamentoso*) ἡ ἀπελυσία αὐτὴ καὶ
ἡ ἀδυναμία κατευνάζονται διὰ τῆς συμφιλιώσεως πρὸς τὸν θάνατον
καὶ τῆς βοθήσεως εἰς τὴν αἰωνίαν ἡσυχίαν καὶ προσιωνίζονται οὕτως
εἰπεῖν τὸν θάνατον τοῦ συνθέτου ὅστις ἐπηκολούθησεν ὀλίγον μετὰ
τὴν ἐκτέλεσιν τῆς «Παθητικῆς Συμφωνίας».

Τὸ ποίημα τῆς Ἐπιστάσεως. A. SCRIBINE.

Ὁ Ἀλέξανδρος Σκριάμπιν ἐγεννήθη ἐν Μόσχῃ τῷ 1871 καὶ
ἀπέθανε τὸ 1915. Τὴν μουσικὴν του μόρφωσιν ἔλαβεν εἰς τὸ Ὀρδεϊόν
τῆς Μόσχας, ὅπουθεν ἀπεφοίτησε τῷ 1892, ἀφοῦ παρηκολούθησε τὰς

τάξεις τῶν καθηγητῶν Σαφόνοβ διὰ τὸ κλειδοκύμβαλον, Τανιέβ και Ἀρένοβ διὰ τὴν σύνθεσιν.

Ἐγραψε περὶ τὰ 100 ἔργα δι' ἀρχήστραν και κλειδοκύμβαλον. Τὸ ἕφος τοῦ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν φόρμαν, πλησιάζει τὸ τοῦ Μπετόβεν, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀρμονίαν τὴν τοῦ Chopin. Ἐἶνε μέγας δημοουργός, δόσας τιτανικὰς διαστάσεις εἰς τὴν φόρμαν και διανοίξας κυριολεκτικῶς νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν ἀρμονίαν τὴν ὁποίαν ἐπλοῦτισε μὲ ὀλόκληρον σύστημα νέων χρωμάτων και συνδυασμῶν. Ἐγενεν ἀρχηγὸς νέας σχολῆς ἐξ ἧς ἐξεπορεύθησαν οἱ Debussy, Stravinsky, Prokorieff και ἄλλοι σύγχρονοι συνθέται.

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος ἀνεγνώρισε τῷ 1912 τὸν Σκριάμπιν ὡς τὸν Ρώσον Μπετόβεν. Ἐκ τῆς ὄλης δημοουργίας τοῦ θεωροῦνται ὡς ἀριστουργήματα τὸ «Ποίημα τῆς Ἐκοτάσεως» και ὁ «Προμηθεύς».

Τὸ διὰ πρώτην φορὰν ἐκτελούμενον ἐν Ἀθήναις «Ποίημα τῆς Ἐκοτάσεως» (ἔργον 54) εἶνε γραμμένον εἰς τὴν φόρμαν τῆς «εὐρυτέρας συνάτας», φθάνει δὲ εἰς ἀφθαστον ἕφος φαντασίας και δυνάμεως. Φέρει τὴν σφραγίδα τῆς αὐτοπεποιθήσεως και τοῦ «Ἐγώ!» και δὲν εἶνε περιέργον ὡς ἐκ τούτου ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Σκριάμπιν εἰς τὸ τέλος τοῦ «Ποιήματος τῆς Ἐκοτάσεως»: «Ἄν ὑπάρχει τίποτε ὑψηλότερον ἀφ' ὅ,τι ἐγὼ ἔγραφα».

Τὸ «Ποίημα τῆς Ἐκοτάσεως» ἔχει ἐκτελεσθῆ μετὰ καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου και ἤρκεσε νὰ ἐμβάλῃ τὴν ἰσχυρὰν φυσιογνωμίαν τοῦ δημοουργοῦ του και τὴν σχολὴν ἧς αὐτὸς ἔγενεν ἀρχηγός.

ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΣΤΑΣΕΩΣ

Solo flauto

Andante

p languido.

Tromba in B solo.

p cresc. *f imperioso* *dim. p* *pp*

Clarinetto in B solo

Lento.

Lento.

Flauto solo
Allegro volando.

p

Violino solo

mf

Corni in F.

Allegro non troppo.
Con sordina.

Tromba in B solo

3 Tromboni solo

Con sord.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1923.

ΘΑ ΔΟΘΗ.

Ἡ ΤΡΙΤΗ ΣΥΝΑΓΑΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

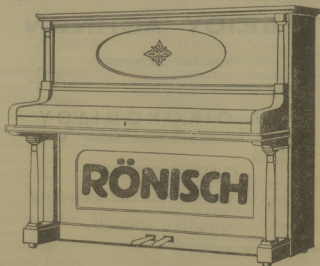
ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

JEAN BOUTNIKOFF

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ Ε. SAUER

Ἔνεκα ἀσθενείας ματαιοῦται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ εἰς Ἀθήνας καλλιτεχνικὸν ταξείδιον τοῦ διασήμου Καλλιτέχνου, κ. Sauer. Οἱ ἀγοράσαντες εἰσιτήρια διὰ τὰς συναυλίας Sauer, εἰδοποιοῦνται νὰ τὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ῥδείου ἀπὸ τῆς 21 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 30 καθ' ἑκάστην 10—12 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ῥδείου)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὰ εἰσιτήρια τῶν Γενικῶν Δοκιμῶν εἰς τὰ ὑπολειπόμενα τῶν Συναυλιῶν τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ῥδείου θὰ πωλοῦνται εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Καζάζη ὑπερτιμημένα κατὰ 10% εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ῥδείου καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου (τὴν ἡμέραν τῆς Δοκιμῆς καὶ τῆς Συναυλίας) ἄνευ ὑπερτιμῆσεως.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1923.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΦΙΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν

Τῆ ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΔΡΙΚΗΣ

« ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ »

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΤΡΙΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΒΕΡΛΙΟΖ

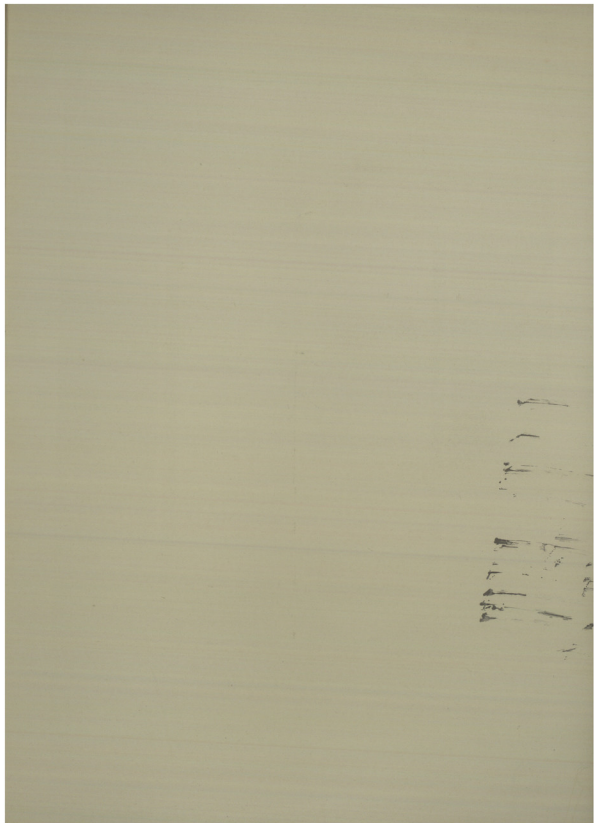
Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

(L'ENFANCE DU CHRIST)

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1922-1923

ἀριθ.	Όνοματεπώνυμον	ἀριθ.	Όνοματεπώνυμον
	<i>A. Βιολιά.</i>		
1	Χωραράς Γεώργιος	11	Κοκκίνου Έρση
2	Καρατζάς Γρ.	12	Χριστοδουλάτου Έλλη
3	Bustinduy Έλένη	13	Καίσαρη Σαπφώ
4	Κρασσάς Ίω.	14	Κωστοπούλου Έλλη
5	Ζαρεφοπούλου Άσπασία	15	Λαμέρα Βέτα
6	Λομπιάνκο Γεώργιος	16	Φερεντίνου Ρ.
7	Νικολάου Όλγα	17	Κορίνου Γ.
8	Λευκιάδου Μ.		<i>Βιόλαι</i>
9	Χέλμη Ίρις	1	Πρεστρώ Άλφρ.
10	Κόκορη Άλεξ.	2	Μαρχέττου Εγγ.
11	Παπαχριστοδούλου Άλκ.	3	Λομπιάνκο Χρήστος
12	Κολάσης Α.	4	Πιερούτσης Έρνεστος
13	Άσκητοπούλου Ν.	5	Γιαννόπουλος Α.
14	Άνδρεάδου Μελίτα	6	Κολυβάς Σ.
15	Σκαντζουράκης Β.		<i>Βιολοντσέλλα.</i>
	<i>B. Βιολιά.</i>		
1	Magnoni Rad.	1	Γαϊδεμβέργερ Ροδόλφος
2	Πουλόπουλος Α.	2	Παπαδημητρίου Άγγελλής
3	Δεληγιάννης Β.	3	Πίστη Μαρία
4	Παρίδης Γ.	4	Βουτσινάς Σ.
5	Λάζαρος Νικόλαος	5	Πίσσα Α.
6	Κόκκινος Παναγιώτης	6	Ίατρού Σοφία
7	Γιαννόπουλος Κορ.	7	Κουρούκλη Λήδα
8	Γέροντας Άχ.		<i>Βαθύχορδα (Contrabassi).</i>
9	Ψύλλας Σ.	1	Τζουμάνης Ίωάννης
10	Αύλωνίτης Βασ.	2	Βρωονίδης Χρήστος

ἀριθ.	Όνοματεπώνυμον	ἀριθ.	Όνοματεπώνυμον
3	Πολιάκης Σ.		Σάλπιγγες (Trombe).
4	Κουτσαντόπουλος Κ.	1	Μεταλλινός Σπ. (Α'. Τρόμπα)
5	Μπενετάντος Μαρ.	2	Λεώνης Ι.
6	Πέκος Γ.	3	Μασσίνας Δ. (Α'. Κορνέττα)
7	Παπαϊωάννου Π.	4	Παπαδάτος Χρ.
	Πλαγιάυλοι (Flauti).	5	Γαρουφαλιάς Χρ.
1	Παπαγεωργίου Νικ.		Τρομπόνια (Tromboni).
2	Χαρατσάρης Δ.	1	Μεταλλινός Σπυρίδων
3	Μάγκος Σπυρίδ. (Ottavino)	2	Μανιαρίζης Ίωάννης
4	Ζαργάνης Σ.	3	Λαδάς Γεώργιος
	Όξύαυλοι (Oboi).		Τυβὰ.
1	Εὐαγγελίδης Γ.	1	Βαραγκούλης Εὐ.
2	Σμυρλῆς Π.		Τύμπανα (Timpani).
	Άγγλικὸν Κέρας (Corno Inglese)	1	Καραλίθανος Π.
1	Βασιλάς Μιχ.		Κρουσὰ (Batteria).
	Εὐθύαυλοι (Clarineti).	1	Ίατροῦ Σπυρίδων
1	Καρατζᾶς Κωνστ.	2	Σερεμίδης Μ.
2	Λάζαρος Σπ.	3	Νουφράκης Β.
3	Τσοχαλῆς Β.	4	Μαγειρόπουλος Δ.
4	Μάγγελ Γ. (Clar. Basso)		Άρπα.
	Βαρύαυλοι (Fagotti).	1	Wassenhoven Malde
1	Πιτιάκος Ἀλέξανδρος	2	Καίσαρη Φιλοθέη
2	Μουρμούρης Γεώργιος		Glockenspiel
3	Παπαϊωάννου Κωνσταντῖνος	1	Μ. Ραφαήλ
	Κέρας (Corni).		Άρμόνιον
1	Παξινοπούλου Γεράσιμος	1	Μ. Βάρβογλης.
2	Βαφειαδάκης Στ.		Έφορος τῆς Όρχήστρας
3	Κρητικός Σωτ.	δ κ.	Ρ. Γαϊδεμβέργε
4	Βεντουρῆς Βασ.		
5	Γιωτράς Στ.		
6	Γκιβιζάνης Σ.		
7	Σπηλιωτάκης Ε.		

2